

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.484/2012/5.szám

A Kúria az Óvári és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Óvári Győző ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Posztós Mónika jogtanácsos által képviselt Budapest Főváros Kormányhivatala alperes ellen helyi adó ügyében hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. április 11-én kelt 18.K.32.066/2011/7. sorszámú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 18.K.32.066/2011/7. számú ítéletét az alperesi határozatok hatályon kívül helyezése tekintetében - az indokolás megváltoztatásával - azzal tartja fenn hatályában, hogy az alperest kötelezi új eljárásra.

Az elsőfokú határozatok hatályon kívül helyezése tekintetében az ítéletet hatályon kívül helyezi.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az önkormányzat a tulajdonost építmény- és telekadó bevallásra hívta fel 2010-ben 5 évre visszamenőleg a tulajdonában álló centrumra vonatkozólag. A bevallás alapján az első fokú adóhatóság a VI-9427/3/2010. számú határozattal 2005-2010 évekre összesen 1.464.244 Ft építményadót, míg a VI-9427/2/2010. számú határozattal 630.075 Ft telekadó fizetési kötelezettséget állapított meg. Az alperes - figyelmen kívül hagyva a felperes azon fellebbezési érvelését, hogy az önkormányzat az adóalanyt egy meghatározott adótárgy esetében csak egyféle adó fizetésére kötelezheti - a 2011. április 1-jén kelt 40BP-950/4-5/2011. számú határozataival az első fokú határozatokat helybenhagyta.

A felperes keresetében a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (továbbiakban Htv.) 7. § a) pontjára hivatkozva támadta az alperesi határozatok jogszerűségét. Nézete szerint, mivel az ingatlan nagyobb hányadában beépített, az építményadó szabályainak alkalmazásával kizárólag építményadót lehetett volna csak kivetni. Utalt arra is, hogy az alperes az adó többszörözésre

vonatkozó érvelését nem bírálta el, annak elutasítását nem indokolta, ezzel megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 72. § (1) bekezdés eb. pontját és a 104. § (3) bekezdésében foglaltakat.

A felperes keresetét a Fővárosi *Törvényszék jogerős ítélete* megalapozottnak találta, és az alperesi határozatokat az első fokú határozatokra is figyelemmel hatályon kívül helyezte és az első fokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Az nem volt vitatott, hogy egy telekről és egy ingatlanról van szó, amely oly módon beépített, hogy az ingatlant részben tenispályák, részben ehhez tartozó kiszolgáló építmények, épületek foglalják el. Ebből következően a Htv. 11. §-a alapján telekadó kivetésének csak akkor van helye, ha a telek beépítetlen belterületi földrészlet. E körben hivatkozott az Alkotmánybíróság több határozatára, mely elvi élel mondta ki, hogy a telek kétszeres adóztatásának minősül, ha ugyanazt a telket kétszeresen, tehát építmény- és telekadó kivetésével adóztatják, mert ez ellentétes a Htv. 17. §-ával és az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésével. A jogerős ítélet elfogadta a felperes eljárásjogi kifogásait, s megállapította, hogy az alperesi határozat indokolása nem felelt meg teljes egészében a Ket. 72. §-ában írtaknak, hiszen a felperesi fellebbezésben foglaltakra - így különösen a kétszeres adóztatás tilalmára vonatkozó felvetésre - egyáltalán nem adott választ, szövegszerű indokolást, tényállást e tekintetben nem tartalmazott és a jogszabályok hosszú, szükségtelen felsorolásával sem tett eleget az elégséges indokolásnak. Az új eljárásban az önkormányzatnak arról kell döntenie, hogy melyik adónemet kívánja kivetni, annak figyelembevételével hogy beépített ingatlanról van szó.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását, amennyiben ez nem lehetséges, úgy a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő kötelezését kérte. Kifejtette, hogy az építményadó és a telekadó egymás mellett létező adónemek, egyik bevezetése nem zárja ki a másik adónem bevezetését és ettől még nem áll fenn az adótöbbszörözés tilalmának megsértése. Álláspontja szerint a törvényi rendelkezések alapján egy adott ingatlan a rajta álló épület után építményadóval, míg az ingatlannak épülettel nem fedett területe után telekadóval adóztatható anélkül, hogy a Htv. 7. § a) pontjában meghatározott kettős adóztatás tilalma megvalósulna. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 125. §-ára történő hivatkozással kiemelte, hogy az adóhatóság a felperesi bevallás adatai alapján vetette ki az adót, aki bevallásában 244 m² építményadó köteles alapterületet, míg a telekadó tekintetében pedig 465 m² adóköteles területet jelölt meg.

A felperesi felülvizsgálati ellenkérelem a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult. Utalt arra ha az ítélet megváltoztatására vagy hatályon kívül helyezésére kerülne sor akkor a kereseti kérelme eljárásjogi hivatkozásai nem kerülnének elbírálásra.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Pp. XX. fejezete alapján indult perben a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a közigazgatási szerv határozata illetve az azt megelőző eljárás a felperes keresetében előadott okokból, a felperes keresetében megjelölt jogszabálysértések tekintetében jogszabálysértő, vagy sem.

A felperes keresete alapján az első fokú bíróság vizsgálta az eljárásjogi kifogásokat és megállapította, hogy az alperesi határozat indokolása nem felel meg a Ket. 72. § (1) bekezdés eb. pontjában foglaltaknak. Az alperesi határozatok nem tartalmazzák a felperes fellebbezésében foglaltakra - de különösen a kétszeres adóztatás tilalmára vonatkozó felvetésre - adott alperesi választ, ezáltal a határozat indokolása hiányos, hiszen a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt törvényi kellékeknek a határozatok egyértelműen és nyilvánvalóan nem felelnek meg. Az indokolási kötelezettség teljesítésének fontosságát a törvényben előírtakon felül alátámasztja az is, hogy csak

ennek ismeretében terjeszthető elő olyan jogorvoslat, amely jogszabálysértésre hivatkozással a bírósági felülvizsgálatot elindíthatja. A Kúria álláspontja szerint ez az az indok, amely az alperesi határozatok hatályon kívül helyezését megalapozza, hiszen az alperes határozatainak indokolása során olyan súlyos eljárásjogi jogszabálysértést követett el, amely a határozat érdemére is kihatott.

Az ítélet érdemét tekintve a Kúria nem értett egyet az első fokú bíróság által elfoglalt jogi állásponttal. A Htv. 11. § (1) bekezdésében, 17. §-ában, 52. § 15. pontjában határozza meg azokat az adótárgyakat, amelyek tekintetében az önkormányzat adómegállapítási joga fennáll. Így az önkormányzat illetékességi területén lévő építmények közül a lakás és nem lakás céljára szolgáló épületet, épületrészt, továbbá ugyancsak az illetékességi területén lévő beépítetlen belterületi földrészletet rendeli adóztatni. Annyiban egyetért a Kúria az első fokú bíróság álláspontjával, hogy a Htv. szóhasználatának értelmezésének nyelvtani módszere, a szavak hétköznapi értelme alapján történő interpretációja alapján a felperes keresete megalapozott lehetne. Ugyanakkor a perben eldöntendő jogkérdésnél vizsgálni kell a 7. § a) pontjában foglaltakat is. Ez az előírás az önkormányzat adómegállapítási jogát korlátozza, kimondja, hogy az önkormányzat az adóalanyt egy meghatározott adótárgy esetében csak egyféle adó megfizetésére kötelezheti. Döntő fontossága van az adótárgy fogalma használatának. Ugyanis az adótárgy az a termék, szolgáltatás, vagyontárgy vagy tevékenység, ami alapján az adózás történik, így külön- külön adótárgy a telek és az építmény. A fentiek alapján az a helyes jogi álláspont, hogy az építményadó tárgya az építmények közül a lakás és nem lakás céljára szolgáló épület, épületrész és ennek rendeltetésszerű használatához szükséges földrészlet, míg telekadó fizetési kötelezettség alá esik az ingatlanon lévő olyan terület, amely építmény által nem lefedett. Így tehát egy ingatlannak lehet olyan része, amely építményadó fizetés alá, míg másik része telekadó fizetési kötelezettség alá esik. Önkormányzati ügyekben a Kúria önkormányzati tanácsa által kialakult gyakorlat is azt támasztja alá, hogy az önkormányzat alkotmányosan élhet az ilyen adóztatás lehetőségével, vagyis egy ingatlanon belül a különböző adótárgyakra vonatkozóan eltérő adófizetési kötelezettséget állapít meg adótárgyanként. Rámutat a Kúria arra, hogy az az eljárás során nem volt vitatott, hogy az adó kivetése a felperesi bevalláson alapult, vagyis a felperes közölte azokat az adatokat, melyek alapján a határozatokban a fizetendő összeg kimunkálására sor került.

Végző soron az alperesi határozatok eljárási jogszabálysértése következtében került sor azok hatályon kívül helyezésére, a jogerős ítélet indokainak megváltoztatása mellett. Erre figyelemmel szükségtelemmé vált az első fokú hatóság új eljárásra történő kötelezése, ezért az erre vonatkozó jogerős ítéleti rendelkezést a Kúria hatályon kívül helyezte. A megismételt eljárásban az alperesnek a felperesi fellebbezést érdemben kell elbírálnia, ki kell térnie azokra az érvekre, amelyet az adókivetéssel kapcsolatban a felperes előterjesztett. Ugyanakkor nem akadályozzák ugyanazon ingatlanra történő építményadó és telekadó kivetését a Htv. 7. § a) pontjában foglaltak, hiszen a Kúria értelmezése szerint ez nem jelent adó többszörözést.

A fentiekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján eljárva az indokolás megváltoztatásával tartotta fenn hatályában a jogerős ítéletet.

A Kúria érdemi döntése folytán a felperes pereszes lett, és ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerinti perköltség megfizetésére köteles.

A tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben az állam által előlegezett felülvizsgálati eljárási illetéket a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. november 7.

*Dr. Darák Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró,
Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró*